

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/543/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113232068
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113232068.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO 00 492 736, v konaní zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Bratislava, Nám. Martina Benku 9 proti odporkyňi H. N., bytom O. O., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenej opatrovníkom T.. Jánom Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín o zaplatenie 50,70 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/20/2014-21 zo dňa 29. mája 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a zaplatiť mu trovy konania v sume 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 11,72 eur do rúk právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že vychádzal z vykonaného dokazovania, keď z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zistil, že odporkyňa cestovala dňa 08.05.2013 cestným dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke MHD č. 201 bez platného cestovného lístka. Na základe toho vznikla odporkyňi podľa zákona č. 514/2009 Z.z. o o doprave na dráhach, tarify a prepravného poriadku navrhovateľa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50 eur a cestovné vo výške 0,70 eur, ktoré sumy neuhradila odporkyňa na mieste samom. Z uvedených dôvodov súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný navrhovateľ právo na náhradu trov konania. Tie predstavujú súdny poplatok 16,50 eur za návrh a trovy právneho zastúpenia, ktoré uplatnil vo výške 87,88 eur. Právny zástupca navrhovateľa vykonal 2 účelné úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomný návrh na začatie konania), za ktoré podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí základná sadzba tarifnej odmeny 16,60 Eur x 2 úkony a režijný paušál vo výške 7,81 eur x 2 úkony + 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, pretože právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, t.j. spolu 58,58 Eur. Keďže ide o drobný spor, súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že v danej veci, ktorá je drobným sporom sú uplatnené trovy právneho zastúpenia neprímerané vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky. Súd vzal do úvahy skutočnosť, známu mu z jeho rozhodovacej činnosti, a to že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého návrhy na začatie konania sú takmer identické. Navrhovateľ je opakovane navrhovateľom v skutkovo veľmi podobných konaniach. Ide o pomerne vysoký počet týchto konaní vedených na Okresnom súde Trenčín. V čase rozhodnutia súdu predstavoval tento počet približne 250 neskončených konaní. Návrh na začatie konania je v týchto konaniach obdobný. Líšia sa len v osobe odporcu a okolnostiach porušenia právnej povinnosti odporcu. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu navyše úplne totožné. Preto súd nepovažoval za spravodlivé, aby bola navrhovateľovi priznaná plná odmena za úkony právnych služieb v tomto konaní v rámci

rozhodnutia o náhrade trov konania. Berúc do úvahy tieto skutočnosti súd v záujme dodržania zásady uvedenej v § 2 základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorej vyjadrením je aj § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, znížil trovy konania navrhovateľa a navrhovateľovi priznal 20% z trov právneho zastúpenia 58,58 eur, t.j. 11,72 eur a náhradu za ostatné trovy vo výške 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. uložil súd odporcovi, aby trovy konania a právneho zastúpenia zaplatil do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytykal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené, ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutom rozsahu /vo výroku o náhrade trov konania / bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť náhradu trov konania. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konanie nepresahuje výšku 1.000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 eur. V pomere k predmetu konania 50,70 eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú viac ako 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nielen na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako nestanovuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa odvolaciemu súdu nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.